

عبارات کلیدی برای کنفرانس ممزوج کننده شکرگزاری ۲۰۲۵

آنچه امروز به آن نیاز داریم، بینش به روز، آنی، و زنده
از مسیح آسمانی به عنوان آن ستاره زنده است.

عمانوئیل عملی، روح واقعیت
به عنوان حضور خدای سه یکتای تکمیل شده در روح ما است؛
حضور او همیشه با ما در روحمان است،
نه تنها روز به روز، بلکه لحظه به لحظه.

واضح ترین مکاشفه تثلیث الهی، در متی ۲۸: ۱۹ است:
«پس رفته، همه امتها را شاگرد سازید
و ایشان را به [در] اسم
پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید.»

دو اصل بزرگ در عالم هست –
اقتدار خدا و طغیان شیطان؛
ستیز منحصر به فرد بین خدا و شیطان
مربوط به اقتدار است.

رئوس مطالب پیام‌ها
برای کنفرانس ممزوج‌کننده شکرگزاری
۲۷-۳۰ نوامبر ۲۰۲۵

موضوع کلی:
مسیح شامل تمام
همانطور که در متی آشکار شده است
پیام یک
بینش به‌روز، آنی و زنده
از مسیح آسمانی به عنوان ستاره زنده

خواندن متون مقدس: متی ۲: ۱-۱۲؛ اعداد ۲۴: ۱۷؛ پیدایش ۱: ۱۴-۱۹؛ دانیال ۱۲: ۳؛
مکاشفه ۱: ۱۶، ۲۰: ۲، ۱، ۲۸: ۳؛ ۲۲: ۱۶؛ ۲ پطرس ۱: ۱۹؛ پیدایش ۲۲: ۱۷؛ یهودا ۱۲-۱۳

۱. پس از اینکه عیسی در بیت لحم متولد شد، مجوسیان از مشرق به اورشلیم آمده، گفتند: «کجاست آن مولود که پادشاه یهود است زیرا که ستاره او را در مشرق دیده ایم و برای پرستش او آمده ایم؟» (متی ۲: ۲)؛ این تحقق اعداد ۲۴: ۱۷ بود که می‌گوید: «ستاره‌ای از یعقوب طلوع خواهد کرد»؛ این ستاره به مسیح اشاره دارد:

آ. مجوسیان نگفتند «'یک' ستاره دیده‌ایم» یا «'آن' ستاره را دیده‌ایم»، بلکه گفتند «ستاره 'او' را دیده‌ایم»؛ ستاره، مسیح آسمانی است.

ب. ستاره‌ای که در متی ۲: ۲ از آن صحبت شده است، به این مردان عالم نشان داده شد؛ آن به هیچ یک از مردم اسرائیل ظاهر نشد. در حالی که یهودیان متون مقدس مربوط به مسیح را داشتند و می‌دانستند که او کجا متولد خواهد شد (آ. ۴-۶)، مجوسیان ستاره مسیح را دیدند.

پ. یهودیان دارای دانش کتابی درباره محل تولد مسیح بودند (میکاه ۵: ۲)، ولی این مردان عالم از مشرق، یک بینش زنده از او دریافت کردند؛ عاقبت، ستاره آنها را به مکانی که مسیح در آن بود رهبری کرد (متی ۲: ۱-۱۲).

ت. مسیح خورشید واقعی است (ملکی ۴: ۲)، ولی به طور دقیق، او در عصر [زمان] شب به عنوان خورشید ظهور نمی‌کند؛ بلکه او به عنوان یک ستاره می‌درخشد (مکاشفه ۲: ۲۸)؛ یک ستاره در شب می‌درخشد، ولی نشان می‌دهد که روز در راه است (رومیان ۱۳: ۱۱-۱۴).

ث. وقتی مسیح اولین بار آمد، آشکارا به عنوان یک ستاره ظهور کرد، ولی وقتی بار دوم بیاید، او برای غلبه کنندگان خود که منتظر آمدن او [بیدار] هستند، ستاره صبح خواهد بود (مکاشفه ۲: ۲۸؛ ۲۲: ۱۶)؛ برای دیگران، مسیح بعداً به عنوان خورشید ظهور خواهد کرد (ملکی ۴: ۲؛ ر. ک. متی ۱۳: ۴۳).

۲. متی ۲: ۱-۱۲ آشکار می‌کند که یافتن مسیح یک مورد زنده است؛ این مورد صرفاً شناخت یا دانش آموزه ای کتاب مقدس نیست:

آ. آن ستاره، دور از معبد در سرزمین مقدس، از مرکز دینی و مذهبی یهود، از کاهنان، کاتبان، فریسیان، و از همه افراد مذهبی ظهور کرد؛ در عوض، ستاره‌ای بود که چیزی از مسیح را در سرزمینی بت‌پرست نشان می‌داد.

ب. صرفاً گرفتن کتاب مقدس در دستان و خواندن میکاه ۵: ۲، که می‌گوید مسیح در بیت لحم متولد خواهد شد، کارساز نیست؛ ممکن است کتاب مقدس را داشته باشیم، ولی ستاره آسمانی را از دست بدهیم.

پ. آن ستاره، مکاشفه زنده، بینش زنده است، نه دانش آموزه ای کهنه و مرده از متون مقدس، نه

دانش مرده از میکاه ۵: ۲؛ آنچه امروز به آن نیاز داریم صرفاً دانش کتاب مقدس نیست، بلکه بینش آسمانی، بینش به روز و آتی، بینش زنده است، آن بینش که نظریات انسانی هرگز نمی‌توانند آن را تعلیم دهند.

ت. حتی اگر ما دانش یا شناخت کتاب مقدس را داشته باشیم، باز هم به ستاره زنده، به روز و آتی نیاز داریم تا ما را به همان خیابان و همان خانه‌ای که عیسی در آن است، رهبری کند.

ث. پس از دریافت بینش زنده، مجوسیان توسط نظر انسانی خود گمراه شدند و به اورشلیم، پایتخت ملت یهود، جایی که گمان می‌رفت پادشاه باشد، رفتند. گمراه شدن آنها باعث کشته شدن بسیاری از پسران جوان شد - متی ۲: ۱۶.

ج. وقتی که آنها به اورشلیم رسیدند و در مورد محل تولد پادشاه یهودیان پرس و جو کردند، متون مقدس می‌گوید که «هیرودیس پادشاه چون این را شنید، مضطرب شد و تمام اورشلیم با وی» - آ. ۳:

۱. وقتی این خبر را شنیدند، باید شادی می‌کردند؛ در عوض، مضطرب شدند؛ این به هیچ دلیل دیگری نیست بجز اینکه آنها واقعاً جویای منجی نبودند - ر. ک. امثال ۴: ۲۳.

۲. اگر کسی که به خداوند ایمان دارد، در احساسات درونی خود تحت تأثیر خداوند به عنوان عشق قرار نگیرد، لایق نیست که مسیحی خوانده شود - ۲ تیموتائوس ۴: ۸؛ مرقس ۱۲: ۳۰؛ ۱ قرنطیان ۲: ۹.

۳. یک مسیحی که انتظار آمدن خداوند یا ربوده شدن را دارد، باید این را به عنوان یک هشدار در نظر بگیرد - ۲ تیموتائوس ۴: ۸؛ تیطوس ۲: ۱۳؛ مکاشفه ۲: ۲۸؛ ۲۲: ۲۰؛ متی ۲۴: ۴۰-۴۴؛ ۸-۱۳: ۲۵.

چ. پس از آنکه مجوسیان توسط متون مقدس اصلاح شدند (۲: ۴-۶)، به بیت لحم رفتند (آ. ۸-۹)، و آن ستاره دوباره بر آنها ظهور کرد و آنها را به مکانی که مسیح در آن بود رهبری نمود، «و چون ستاره را دیدند، بی نهایت شاد و خوشحال گشتند» (آ. ۱۰):

۱. وقتی که مجوسیان توسط متون مقدس اصلاح شدند و به مسیر درست بازگردانده شدند، آن ستاره دوباره بر آنها ظهور کرد؛ بینش زنده همیشه با متون مقدس همراه است.

۲. کاهنان کسانی بودند که قانون [شریعت] را به مردم می‌آموختند (ملاکی ۲: ۷) و کاتبان کسانی بودند که متون مقدس را می‌شناختند (عزرا ۷: ۶)؛ هم کاهنان و هم کاتبان درباره تولد مسیح دانش داشتند (متی ۲: ۵-۶)، ولی برخلاف مجوسیان از مشرق، آنها آن بینش را ندیدند و نه دلی برای جستجوی مسیح داشتند.

۳. صرف نظر از اینکه چقدر «طبق متون مقدس» هستیم، اگر حضور خداوند را از دست بدهیم، مطلقاً در اشتباه هستیم؛ راه عهد جدید برای یافتن و پیروی از خداوند، ماندن مداوم در حضور پنهان اوست - یوحنا ۵: ۳۹-۴۰؛ اشعیا ۴۵: ۱۵؛ خروج ۳۳: ۱۱، ۱۴؛ ر. ک. ۲ قرنطیان ۵: ۱۶.

۴. جمع‌آوری دانش کتاب مقدس آسان است، ولی اگر می‌خواهیم هدایت زنده‌ای داشته باشیم، باید در یک رابطه صمیمی با خداوند زندگی کنیم؛ ما باید با او یک باشیم - متی ۲: ۱۰-۱۴.

۵. مجوسیان مسیح را دیدند و او را پرستیدند؛ سپس توسط خدا در خواب هشدار داده شدند که نباید به نزد هیرودیس بازگردند، پس آنها «از راه دیگر» به کشور خود مراجعت کردند (آ. ۱۲)؛ زمانی که مسیح را دیدیم، هرگز همان راه، راه دین و مذهب جدا از مسیح را در پیش نمی‌گیریم، بلکه همیشه راه دیگر را بر خواهیم گرفت.

۳. پیروان امین مسیح، ستارگان درخشان و زنده‌ای هستند، کسانی که از مسیح به عنوان ستاره درخشان و زنده پیروی می‌کنند تا تکثیر او باشند - دانیال ۱۲: ۳؛ ر. ک. پیدایش ۲۲: ۱۷:

آ. ستارگان زنده، از بینش آسمانی، زنده، به روز و آتی مسیح به عنوان مرکزیت و عالمیت اقتصاد خدا پیروی می‌کنند - اعمال ۲۶: ۱۶-۱۸؛ کولسیان ۱: ۱۷، ۱۸، ب.

ب. ستارگان زنده کسانی هستند که مردم خدا را برکت می‌دهند؛ هر چه بیشتر خداوند را برای مردم خدا

ستایش کنیم و با ایمان از آنها به خوبی یاد کنیم، بیشتر خود را تحت برکت خدا قرار می‌دهیم - اعداد ۲۴: ۹؛ پیدایش ۱۲: ۲-۳؛ ۲۲: ۱۷.

پ. ستارگان زنده به کلام نبوت متون مقدس «مثل چراغی درخشان در مکان تاریک» توجه می‌کنند تا مسیح به عنوان ستاره صبح در دل‌هایشان روز به روز طلوع کند. اگر به کلام کتاب مقدس توجه کنیم، طلوع او را در دل‌هایمان خواهیم داشت تا در تاریکی ارتداد که امروز در آن هستیم، بدرخشد، قبل از اینکه او واقعاً به عنوان ستاره صبح ظهور کند - ۲ پطرس ۱: ۱۹؛ یوحنا ۶: ۶۳؛ مکاشفه ۲: ۲۸؛ ۲۲: ۱۶؛ ۲ تیموتائوس ۴: ۸.

۱. در اصل ستاره صبح، یک مسیحی باید زود برخیزد زیرا صبح زود بهترین زمان برای ملاقات با خداوند است (برای مشارکت با خدا، ستایش و سرود خواندن، دعا-خوانی کتاب مقدس با خدمتگزاری، و دعا کردن به خداوند) - غزل غزلها ۷: ۱۲؛ مزامیر ۵: ۳-۱؛ ۵۷: ۸-۹؛ ۵۹: ۱۷-۱۶؛ ۶۳: ۱-۸؛ ۹۰: ۱۴؛ ۹۲: ۱-۲؛ ۱۰۸: ۳-۲؛ ۱۴۳: ۸؛ خروج ۱۶: ۲۱.

۲. خداوند مخفیانه خود را به عنوان ستاره صبح به کسانی که عاشقش هستند و برای او بیدار و منتظر می‌باشند خواهد داد تا آنها بتوانند طراوت حضور او را در بازگشت او پس از یک غیبت طولانی بچشند - ۱ تسالونیکیان ۵: ۶؛ مکاشفه ۲: ۲۸؛ ۳: ۲-۳؛ ۱۶: ۱۵.

ت. ستارگان زنده از روح هفت برابر شدت یافته مسرت می‌برند و پر می‌شوند تا آنها را برای بنای خدا به شدت زنده و به شدت درخشان کند - ۳: ۱؛ ۴: ۵؛ ۵: ۶.

ث. ستارگان زنده، پیام‌آوران کلیساها هستند، کسانی که از مسیح پنوماتیک به عنوان پیام‌آور خدا و به عنوان پیام تازه از خدا مسرت می‌برند و او را تجربه می‌کنند تا بتوانند مسیح تازه و کنونی را به درون مردم خدا برای شهادت عیسی توزیع کنند - ۱۶: ۱، ۲۰: ۲؛ ۱: ۱؛ ملاکی ۳: ۱-۳.

ج. ستارگان زنده «فکرهای دل...عظیم» و «مباحثات دل...عظیم» دارند. آنها عاشقان خدا هستند که مثل «ستارگان از منازل خود» می‌باشند تا به همراه خدا علیه دشمن او بجنگند تا «مثل آفتاب / وقتی که در قوتش طلوع می‌کند» باشند و کسانی باشند که «در ملکوت پدر خود مثل آفتاب، درخشان خواهند شد» - داوودان ۵: ۱۵-۱۶، ۲۰، ۳۱؛ دانیال ۱۱: ۳۲؛ متی ۱۳: ۴۳.

چ. ستارگان زنده کسانی هستند که از یهوه می‌ترسند و صدای خادم او را شنیده، به یهوه اعتماد می‌کنند تا در حین راه رفتن در تاریکی، نور داشته باشند - اشعیا ۵۰: ۱۰-۱۱؛ مزامیر ۱۳۹: ۷-۱۲، ۲۳-۲۴: ۱. کسانی که برای خود نور می‌سازند و به جای نور خدا، در نور خودساخته خود راه می‌روند، عذاب خواهند کشید - اشعیا ۵۰: ۱۱.

۲. این باید هشداری برای ما باشد تا در نوری که خدا می‌دهد، نه در نوری که خودمان برای خود می‌سازیم، راه برویم؛ «بیایید تا در نور خداوند سلوک کنیم [راه برویم]» - ۲: ۵.

ح. ستارگان زنده با ستارگانی نماد سازی می‌شوند که در روز چهارم بازسازی خدا با خلقت فراتر او برقرار شدند، [خلقتی] که در آن با درخشیدن خود حکمرانی می‌کنند. جایی که درخشش است، حکمرانی برای رشد حیات هست - پیدایش ۱: ۱۴-۱۹.

۱. درخشش خداوند عیسی بر کوه تبدیل شکل، آمدن پادشاهی در قدرت بود؛ این درخشش در واقع حضور حاکم خدای سه‌یکتا است - متی ۱۷: ۱-۸؛ مرقس ۹: ۱-۸.

۲. پادشاهی خدا به عنوان حکمرانی خدا، سلطنت خدا، با تمام برکات و مسرت‌هایش، درخشیدن خداوند عیسی و گسترش خداوند عیسی توسط درخشیدن بر ماست.

۳. پادشاهی، درخشش واقعیت خداوند عیسی است؛ هرگاه او بر ما می‌درخشد و ما تحت آن درخشش هستیم، در پادشاهی تحت حکمرانی و سلطنت خدا در درون ما برای رشدمان در حیات هستیم.

خ. از جنبه منفی، برخی هستند که «ستارگان آواره [سرگردان]» می‌باشند - یهودا ۱۲-۱۳: ۱. استعاره ستارگان سرگردان نشان می‌دهد که معلمان گمراه، مرتدان، در حقایق تغییرناپذیر مکاشفه آسمانی کاملاً ثابت نبودند، بلکه در میان مردم ستاره‌مانند خدا سرگردان بودند.

۲. مرتدان گمراه امروز ستارگان سرگردان هستند، اما در نهایت در تیرگی تاریک که برای آنها تا ابد نگه داشته شده است، زندانی خواهند شد.
۳. هر که تعلیم ندهد که کلیساهای محلی هدف اقتصاد خدا نیستند بلکه روشی برای رسیدن به هدف واقعیت بدن مسیح هستند، مطابق با نیاز خدمتگزاری خدا در عصر حاضر نیست. هر که ما را از ممزوج شدن کلیساهای برای واقعیت بدن مسیح باز دارد، یک ستاره سرگردان است. ستارگان حقیقی کسانی هستند که بسیاری را به سوی عدالت سوق می‌دهند، کسانی که مردم را گمراه نمی‌کنند، بلکه آنها را به سوی راه راست سوق می‌دهند.
۴. امروز آن ستاره زنده و ستارگان زنده، از ما دور نیستند – آنها در و با کلیساهای محلی به عنوان ابرازهای عملی بدن مسیح هستند (مکاشفه ۱: ۱۱، ۲۰)؛ در میان تمام کلیساهای محلی، تعدادی ستاره زنده وجود دارد؛ ما به سادگی باید با آنها تماس بگیریم و با آنها همراه باشیم؛ آنها ما را به جایی که عیسی در آنجاست، رهبری خواهند کرد.
- د. باشد که خداوند بر ما رحمت داشته باشد تا همیشه در راه درست برای ملاقات با خداوند، پرستش او، و اهدای عشق به او باشیم؛ باشد که خداوند همه ما را مثل مجوسیان بسازد، که از ستاره زنده پیروی می‌کنند تا کشفیات جدیدی از مسیح یافته و انجام دهند تا به عنوان ستارگان زنده، تکثیر او شوند – ر.ک. افسسیان ۵: ۸-۹؛ ارمیا ۱۵: ۱۶آ.

برکت دادن به مردم خدا برای دریافت برکت خدا

«برکت دهم به آنانی که تو را مبارک خوانند، / و لعنت کنم به آنکه تو را ملعون خواند.» - پیدایش ۱۲: ۳
«مبارک باد هر که تو را برکت دهد. / و ملعون باد هر که تو را لعنت نماید!» - اعداد ۲۴: ۹ ب

مجموعه آثار ویتنس لی، ۱۹۷۸، جلد ۱، «مشارکت با خادمان، جلد اول»، ص. ۲۰۳:

در نظر خداوند، انتقاد از جلسات، شر و ناپاک است. خداوند به شما می‌گفت: «این بدن من است. شما کیستید؟ چه کسی به شما حق داد که برای جلسه کلیسای من، معیاری تعیین کنید؟» به محض اینکه چیزی انتقادی از جلسه بگویید، یگانگی را می‌شکنید. فرض کنید دیگران ایده شما از یک جلسه خوب را دوست ندارند. چه می‌گویید؟ شاید از جلسه خوشم نیاید، ولی جرأت نمی‌کنم چیزی بگویم، چون می‌دانم این باعث تفرقه می‌شود... من کیستم که بگویم جلسه را دوست ندارم؟ باشد که نور رحمت آمیز خداوند بر ما و بر بسیاری از عزیزان بتابد.

مطالعه-حیات خروج، پیام ۷، صص. ۷۸-۸۰:

در اوایل دهه ۱۹۴۰ در یک جلسه دعا در شانگهای اتفاقی افتاد که به من کمک کرد تا مردم خدا را همانطور ببینم که او آنها را می‌بیند. در آن جلسه، یک خواهر همکار باتجربه، که از وضعیت پست کلیسا نگران بود، از طرف کلیسا به خداوند فریاد برآورد. او همانطور که دعا می‌کرد، آه و ناله‌ای از وضع بد کلیسا سر داد. وقتی دعایش تمام شد، برادر نی شروع به ستایش خداوند کرد و از او تشکر کرد که کلیسا هرگز ضعیف یا پست نیست، بلکه همیشه در اوج است. حضار شوکه شدند. سپس برادر نی به ما کمک کرد تا اهمیت نبوت بلعام در مورد فرزندان اسرائیل را بفهمیم. بلعام توسط بالاق استخدام شده بود تا فرزندان اسرائیل را نفرین کند. ولی به جای نفرین کردن مردم خدا، بلعام آنها را برکت داد. بلعام از طرف خدا گفت: «او گناهی در یعقوب ندیده، و خطایی در اسرائیل مشاهده نموده است» (اعداد ۲۳: ۲۱). علاوه بر این، در اعداد ۲۴: ۵ بلعام گفت: «چه زیباست خیمه‌های تو ای یعقوب! / و مسکنهای تو ای اسرائیل!» طبق این آیات، خدا در اسرائیل گناه یا خطایی ندید. در عوض، او فقط نیکویی، انصاف، و زیبایی دید. همین امر امروز در مورد کلیسا صدق می‌کند.

نگویید که کلیسا پست یا مرده است. هر چه بیشتر این را بگویید، بیشتر خود را زیر لعنت قرار می‌دهید. با این حال، اگر خداوند را به خاطر زندگی کلیسای ستایش کنید و در مورد آن به نیکویی سخن گوید، خود را زیر برکت خدا قرار خواهید داد. در تمام سال‌هایی که در زندگی کلیسای بوده‌ام، حتی یک نفر را ندیدم که درباره کلیسا منفی گفته باشد و زیر برکت خدا باشد. برعکس، همه کسانی که گفته‌اند کلیسا فقیر، پست یا مرده است، زیر لعنت بوده‌اند. کسانی که در مورد کلیسا مثبت گفته، اعلام می‌کنند که کلیسا دوست‌داشتنی است و خانه خداست، برکت را دریافت می‌کنند. این صرفاً یک آموزه نیست؛ بلکه شهادتی است که می‌تواند توسط تجارب بسیاری از مقدسان تأیید شود.

گاهی اوقات وقتی از کلیسا ناامید می‌شوم و در مورد آن مثبت فکر نمی‌کنم، خداوند درون به من هشدار می‌دهد که مراقب باشم. بلافاصله، از خداوند می‌خواهم که مرا پاک کند، و شروع به اعلام اینکه کلیسا چقدر شگفت‌انگیز است، می‌کنم. حتی اگر کلیسا برای من مشکل ایجاد کند، هنوز عاشق کلیسا هستم. هر چه بیشتر به این شیوه مثبت سخن بگویم، بیشتر تحت برکت خدا قرار می‌گیرم.

کلام چه کسی در مورد کلیسا درست است، شما یا خداوند؟ در ابدیت، کلام خداوند درست خواهد بود، زیرا در ابدیت، کلیسا شگرف، باشکوه و متعالی خواهد بود. تمام اتهامات دشمن در مورد کلیسا دروغ است. گفتن اینکه کلیسا فقیر یا مرده است، یک دروغ ابلیسی است. وضعیت ظاهری کلیسا، دروغ است. گفتن اینکه کلیسا سرد یا مرده یا پست است، دروغ است. کلیسا رفعت-یافته و بسیار زنده است. من از کلام قوی برادر نی در مورد نبوت بلعام سپاسگزارم. آن کلام، نظر من را در مورد وضع فعلی کلیسا کاملاً تغییر داد. از وقتی که آن کلام را دریافت کردم، کلیسا را در نوری کاملاً متفاوت دیده‌ام.

عمیق‌تر از آنچه خداوند می‌بیند، نبینید. طبق کلام بلعام در اعداد، خداوند در یعقوب گناهی ندید. پس شما چگونه می‌توانید آن را ببینید؟ آیا شما از خدا حکیم‌تر یا نکته‌بین‌تر هستید؟ کتاب مقدس اعلام می‌کند که خداوند خطایی در اسرائیل نمی‌بیند. اما شما ادعا می‌کنید که در کلیسا خطا می‌بینید. کدام را انتخاب می‌کنید که باور کنید، دید خداوند یا دید خودتان؟ اگر ما با ارزیابی خداوند از کلیسا بایستیم، از افتادن از برکت به لعنت حفظ خواهیم شد. باشد که همه ما مراقب باشیم که چگونه به کلیسا رسیدگی می‌کنیم.